

Betænkning

over forslag til lov om udskydelse af 13. almindelige vurdering m. v.

(Afgivet af udvalget den 21. april 1964).

Udvalget har holdt 7 møder og herunder haft samråd med finansministeren.

Som bilag 1 optrykkes udkast til det direktiv, som finansministeren agter at give udvalget om forenkling af ejendomsbeskattningen. Som bilag 2 optrykkes nogle af finansministeren givne skriftlige svar på udvalgets spørgsmål.

Der er modtaget skriftlige henvendelser fra følgende organisationer: Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmål, Industrisammenslutningernes Sekretariat, De samvirkende danske Landboforeninger, Kolonihaveforbundet for Danmark, Fællesforeningen af Grundejerforeninger i København og omliggende Kommuner og Grundejer-sammenslutningen for Københavns Omegn.

Efter de i udvalget førte forhandlinger med finansministeren har denne stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1 og 2, som udvalget tilslutter sig.

Om ændringsforslagene bemærkes:

Der er foretaget en omarbejdelse af lovforslagets §§ 3 og 4. Der er i forbindelse hermed tale om to realitetsændringer.

Den ene realitetsændring går ud på, at de ansættelser, der pr. 1. september 1963 og 1. september 1964 er foretaget efter statsejendomsskattelovens § 2, stk. 2, nr. 12, i anledning af salg nu foreslås behandlet på samme måde som andre ansættelser af „hele ejendommen“ ved disse omvurderinger. Bestemmelserne herom er derfor overflyttet fra § 4 til § 3, stk. 1.

Den anden realitetsændring går ud på, at det med hensyn til alle de udstykningsvurderinger, der får skattemæssig virkning første gang for skatteåret 1965-66 (altså normalt udstykningsvurderinger, der er foretaget *efter* 1. september 1963 og til og med 1. september 1964), foreslås, at grundstig-

ningsskylden for de pågældende „nye ejendomme“ og „restejeendomme“ føres tilbage til niveauet ved 12. alm. vurdering. Bestemmelserne herom er udformet i den foreslåede nye § 4.

Når man ikke i den foreslåede nye § 4 har medtaget også de udstykningsvurderinger, der får skattemæssig virkning første gang for skatteåret 1964-65 (altså normalt udstykningsvurderinger, der er foretaget *efter* 1. september 1962 og til og med 1. september 1963), skyldes det, dels at en sådan bestemmelse ville kunne gribe for forstyrrende ind i visse kommuners budgetlægning for indeværende skatteår med hensyn til deres andel i grundstigningsskylden, dels at oppebørselsmyndighederne ikke vil kunne nå at få foretaget de fornødne fordelinger og beregninger inden påbegyndelsen af opkrævningen for indeværende skatteår.

Bestemmelserne i § 4 har som nævnt kun relation til grundstigningsskylden, idet de pågældende omvurderinger fortsat skal behandles som tidligere foreslået, for så vidt angår grundskylden til staten og kommunerne, jfr. forslaget § 3, stk. 4.

Virkningerne af forslaget bestemmelser om udstykningsvurderinger kan illustreres ved følgende eksempel:

En ejendom er ved 12. alm. vurdering ansat med en grundværdi på 10.000 kr., og der er beregnet en afgiftspligtig grundstigning på 4.000 kr. Der fraskiltes i 1964 (inden 1. september) $\frac{1}{4}$ af arealet, og den fraskilte parcel og „restejeendommen“ vurderes særskilt pr. 1. september 1964, hvor de ansættes med en grundværdi på henholdsvis 5.000 kr. og 15.000 kr. For de to ejendomme under ét er der således tale om en stigning i grundværdien siden 1960

på 10.000 kr., og hele den pågældende stigning bliver afgiftspligtig, således at de to ejendommers afgiftspligtige grundstigning herefter sammenlagt udgør 14.000 kr. Når stigningen har været af forholdsmæssig samme styrke for parcellen og „restejeendommen“, udgør deres afgiftspligtige grundstigning henholdsvis 3.500 kr. og 10.500 kr. (nemlig hhv. $\frac{1}{4}$ og $\frac{3}{4}$ af 14.000 kr.). Efter forslaget § 4 skal de imidlertid ikke svare *grundstigningsskyld* heraf, men kun af en forholdsmæssig del af moderejeendommens afgiftspligtige grundstigning ved 12. alm. vurdering på 4.000 kr., d. v. s. parcellen af 1.000 kr. og „restejeendommen“ af 3.000 kr.

Hvis i det nævnte eksempel vurderingerne i stedet for pr. 1. september 1964 er foretaget pr. 1. september 1963, skal parcellen derimod svare *grundstigningsskylden* af 3.500 kr. og „restejeendommen“ af det tidligere beløb for moderejeendommen på 4.000 kr., jfr. § 3, stk. 2. Med hensyn til *grundskylden* til staten og kommunerne vil stillingen i det nævnte eksempel derimod, hvad enten vurderingerne er foretaget pr. 1. september 1963 eller pr. 1. september 1964, være den, at parcellen skal svare *grundskylden* af grundværdien ved omvurderingen 5.000 kr. og „restejeendommen“ af moderejeendommens hidtidige grundværdi på 10.000 kr., jfr. § 3, stk. 2 og 4.

Ud over de foran omtalte to realitetsændringer er der i øvrigt i § 3 foretaget forskellige redaktionelle ændringer, bl. a. således at det nu fastslås, at det ikke er påkrævet, at grundskylden og grundstigningsskylden svares på grundlag af samme vurdering. Hvis f. eks. grundstigningsskylden er lavest efter ejendommens gamle vurdering, medens grundskylden er lavest efter den ny vurdering, er det nu — i modsætning til den oprindelige formulering af § 3 — foreskrevet, at grundskyld og grundstigningsskyld skal beregnes på grundlag af den vurdering, der hver for sig giver det for ejeren gunstigste resultat.

Om nogle i udvalget rejste spørgsmål bemærkes i øvrigt:

Lovforslagets § 1 indeholder alene bestemmelse om tidspunktet for afholdelsen af den 13. alm. vurdering.

Finansministeren har imidlertid over for udvalget udtalt, at det må anses for hen-

sigtsmæssigt, at man bibeholder de 4-årige vurderingsperioder fremover, således at 14. alm. vurdering finder sted den 1. september 1969, 15. alm. vurdering den 1. september 1973 og så fremdeles.

Der vil i forbindelse med den almindelige revision, der senere skal foretages med hensyn til statsejendomsskatloven, blive fremsat forslag herom, ligesom der samtidig vil blive fremsat forslag om udskydelse i et år af de nuværende funktionsperioder for vurderingsmænd, vurderingsformænd og sagkyndige medhjælpere ved vurderingerne.

I anledning af, at der i udvalget har været rejst spørgsmål om rækkevidden af lovforslaget, udtaler udvalget med tilslutning af finansministeren, at lovforslaget alene har relation til de grundskyldbeløb og de grundstigningsskyldbeløb, der skal betales af grundejerne, men derimod intet ændrer med hensyn til de gældende regler for ansættelse af grundværdier og beregning af afgiftspligtig grundstigning.

Der skal således stadig beregnes ny afgiftspligtig grundstigning for omvurderede ejendomme også i de tilfælde, hvor grundstigningsskylden stadig skal svares på grundlag af den tidligere beregning, og den nyberegnete afgiftspligtige grundstigning finder anvendelse på alle andre områder end med hensyn til svarelsen af grundstigningsskylden; lovforslaget ændrer f. eks. intet ved reglen i § 52 i loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme om fradrag af den afgiftspligtige grundstigning ved beregning af formueskat o. lign., ligesom der heller ikke ændres noget i reglerne i lovens §§ 62-64 om forholdene ved salg af fast ejendom; det er den fuldt beregnede afgiftspligtige grundstigning, der her kommer i betragtning, også i de tilfælde hvor grundstigningsskylden efter lovforslaget skal svares af et lavere beløb.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke tiltræde det af finansministeren formulerede udkast til direktiv for udvalget vedrørende forenkling af ejendomsbeskatningen m. v., fordi dette direktiv fastslår, at grundstigningsskylden skal fikseres på

1960-niveauet, samt fordi næstsidste og sidste punktum ud over en fikseret grundstigningsskyld på dette niveau tager sigte på eventuel bevarelse af grundstigningsskyld for arealer, der er egnet til udstykning og er omvurderet siden 1960, på det højere niveau og på eventuelt at erstatte grundstigningsskylden i visse tilfælde med indgreb af lignende karakter blot under et andet navn.

Mindretallet fastholder det standpunkt, at grundstigningsskylden helt bør bortfalde efter 13. almindelige vurdering. Da folketinget ved afstemningen over forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundstigningsskylden får lejlighed til at tilkendegive partiernes principielle standpunkt til grundstigningsskylden, skal mindretallet herom ikke fremføre yderligere.

Mindretallet beklager udskydelsen af 13. almindelige vurdering, fordi man derved udskyder muligheden for grundstigningsskyldens endelige afskaffelse et år mere end nødvendigt. I udvalget har mindretallet derfor rejst den tanke, at 13. almindelige vurdering foretages til normal tid, men at alle skattemæssige virkninger udskydes 1 år. Dette har finansministeren afvist med henvisning til tidnød. Mindretallet kan ikke godkende denne motivering, da en udskydelse af virkningerne et år vil give ekstra tid til disposition, og mindretallet beklager derfor ministerens afvisning.

Da lovforslaget ikke tager stilling til selve spørgsmålet om afskaffelse eller fiksering af grundstigningsskylden, men alene fastsætter en udskydelse af vurderingen og samtidig bestemmer, at vurderinger ved årsomvurderingerne fra 1. september 1963 og 1964 i en række tilfælde ikke skal medføre forhøjelse af grundstigningsskylden, og *da* endvidere flertallet og finansministeren har tiltrådt de af mindretallet skitserede ændringsforslag om virkningerne af omvurderinger i henhold til § 2, stk. 2, nr. 9 og 12, i vurderingsloven, således at også nye ejendomme samt udlejningsejendomme, erhvervs-ejendomme og parcelhuse på mere end 1.400 m² undgår virkningerne af årsomvurderingerne, idet fritagelsen for virkningerne af årsomvurderingerne pr. 1. september 1963 og 1964 bliver generel, kan mindretallet stemme for lovforslaget med de foreslåede ændringer. Herved opnås, i tiden indtil

endelig ordning af grundstigningsskylden kan ske, samme virkninger med hensyn til grundstigningsskylden som efter forslaget til folketingsbeslutning.

Et andet mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) beklager, at det har været nødvendigt at stille forslag om udsættelse af den 13. almindelige vurdering til 1. september 1965.

Da de ekspertundersøgelser, som for længe siden burde have været sat i gang, imidlertid endnu ikke er afsluttet med en indstilling vedrørende den fremtidige ejendomsbeskatning, finder man det rimeligt, at der gives de af finansministeren nedsatte udvalg tid til at afslutte deres arbejde inden en kommende almindelig vurdering, og mindretallet kan derfor stemme for de stillede ændringsforslag og for lovforslaget i den ændrede skikkelse.

Ændringsforslag.

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 3.

1) Paragraffen affattes således:

„§ 3. Ansættelser, der ved årsomvurderingerne pr. 1. september 1963 og 1. september 1964 foretages alene efter en eller flere af bestemmelserne i § 2, stk. 2, nr. 1, 6, 7, 8, 10, 11 og 12, i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, lægges dog ikke til grund ved beregningen af grundskylden til staten og kommunerne, respektive ved beregningen af grundstigningsskylden, medmindre grundværdien efter fradrag for forbedringer respektive den afgiftspligtige grundstigning er lavere end efter den ansættelse, der ligger til grund for de hidtidige beregninger. Det samme gælder ansættelser, som efter 1. september 1962 og indtil 1. september 1964 er foretaget ved vurderinger i henhold til § 4 af selvstændigt vurderede ejendomme.

Stk. 2. De i stk. 1, 1. punktum, fastsatte regler gælder tillige ved ansættelser, der er foretaget — ved årsomvurderingen pr. 1. september 1963 efter § 2, stk. 2, nr. 2, 3, 4 og 5, ved en vurdering efter § 4 i tidsrummet efter 1. september 1962 og til og med 1. september 1963 eller ved en vurdering efter

§ 8, stk. 3, der er blevet endelig i det nævnte tidsrum — af ejendomme, fra hvilke der er fraskilt areal.

Stk. 3. For ejendomme, der er omvurderet — ved årsomvurderingen pr. 1. september 1963 efter § 2, stk. 2, nr. 2, 3 og 5, eller i tidsrummet efter 1. september 1962 og til og med 1. september 1963 efter § 4, stk. 2 — i anledning af, at der til ejendommen er lagt et areal, foretages beregningen af de i stk. 1 nævnte skatters på grundlag af den oprindelige ejendoms hidtidige grundværdi efter fradrag for forbedringer, respektive dens hidtidige afgiftspligtige grundstigning med tillæg af det beløb, hvormed det tillagte areal indgår i grundværdien efter fradrag for forbedringer ved den pågældende vurdering, respektive det beløb for afgiftspligtig grundstigning, der er beregnet for det tillagte areal på grundlag af vurderingen. Grundstigningsskylden skal dog aldrig beregnes af et højere beløb end af den for den samlede ejendom ved omvurderingen beregnede afgiftspligtige grundstigning.

Stk. 4. I tilfælde, hvor der ved årsomvurderingen pr. 1. september 1964 eller i tidsrummet efter 1. september 1963 og til og med 1. september 1964 finder vurderinger sted af de i stk. 2 og 3 anførte årsager, eller vurderinger i dette tidsrum bliver endelige, finder de i stk. 2 og 3 anførte regler tilsvarende anvendelse med hensyn til grundskylden til staten og kommunerne.“

Til § 4.

2) Paragraffen affattes således:

„§ 4. Ansættelser, der er foretaget — ved årsomvurderingen pr. 1. september 1964 efter § 2, stk. 2, nr. 2, 3, 4 og 5, ved en vurdering efter § 4 i tidsrummet efter 1. september 1963 og til og med 1. september 1964 eller ved en vurdering efter § 8, stk. 3, der er blevet endelig i det nævnte tidsrum —

af ejendomme, fra hvilke der er fraskilt areal, lægges ikke til grund ved beregningen af grundstigningsskylden. Det samme gælder ansættelser, der er foretaget — ved årsomvurderingen pr. 1. september 1964 efter § 2, stk. 2, nr. 9, ved en vurdering efter § 4 i tidsrummet efter 1. september 1963 og til og med 1. september 1964 eller ved en vurdering efter § 8, stk. 3, der er blevet endelig i det nævnte tidsrum — af ikke tidligere selvstændigt vurderede arealer, der er udskilt fra en ejendom. I de i 1. og 2. punktum nævnte tilfælde vil grundstigningsskylden af den pågældende restejendom eller nye ejendom derimod være at svare på grundlag af en i overensstemmelse med de foretagne grundbeløbsfordelinger forholdsmæssig svarende del af den afgiftspligtige grundstigning, der ved 12. alm. vurdering påhvilede den ejendom, hvorunder restejendommens eller den nye ejendoms areal da var vurderet.

Stk. 2. For ejendomme, der er omvurderet — ved årsomvurderingen pr. 1. september 1964 efter § 2, stk. 2, nr. 2, 3 og 5, eller i tidsrummet efter 1. september 1963 og til og med 1. september 1964 efter § 4, stk. 2 — i anledning af, at der til ejendommen er lagt et areal, foretages beregningen af grundstigningsskylden på grundlag af den afgiftspligtige grundstigning, der ligger til grund for den hidtidige beregning for den oprindelige ejendom med tillæg af en for det tillagte areal i overensstemmelse med de foretagne grundbeløbsfordelinger beregnet forholdsmæssig del af den afgiftspligtige grundstigning, der ved 12. alm. vurdering påhvilede den ejendom, hvorunder det tillagte areal da var vurderet.

Stk. 3. Grundstigningsskylden skal dog aldrig beregnes af et højere beløb end den ved den ny vurdering beregnede afgiftspligtige grundstigning.“

Ove Hansen.	K. B. Andersen.	Holger Eriksen.	Erhard Jakobsen.	P. A. Rasmussen.
Peter Nielsen.	Carl Petersen, formand.	Retoft.	Helge Larsen, næstformand.	Axel Kristensen.
Foged.	Viggo Hauch.	Thisted Knudsen.	Gottschalk-Hansen.	
Niels Ravn.	H. C. Toft.	Herluf Rasmussen.		

Bilag 1.

Udkast.

Under henvisning til det af regeringen fremsatte lovforslag om udskydelse af 13. alm. vurdering m. v. og mine udtalelser ved forelæggelsen af forslaget i folketinget den 6. marts 1964, skal jeg anmode udvalget om at ville udarbejde en redegørelse med hensyn til spørgsmålet om en fiksering af grundstigningsskylden efter 13. alm. vurdering samt om på grundlag af denne redegørelse at udfærdige et lovforslag gående ud på en sådan fiksering.

Ved behandlingen af spørgsmålet vil det være at lægge til grund, at fikseringen principielt skal foretages på grundlag af 12. alm. vurdering også for ejendomme, der har været genstand for senere omvurderinger, ligesom grundstigningsskylden for parceller,

der er udstykket efter den 12. alm. vurdering, bør søges ført tilbage til niveauet ved denne vurdering. For arealer, der er egnet til udstykning og er omvurderet efter 12. alm. vurdering, bør det dog overvejes at bevare grundstigningsskylden på det højere niveau, i hvert fald indtil udstykning og bebyggelse har fundet sted. I forbindelse hermed bør udvalget endvidere overveje, hvorvidt en eventuel tilbøjelighed til at holde udstykningsmoden jord tilbage i spekulationshensigt — når grundstigningsskylden er fikseret — modvirkes tilstrækkeligt ved den alm. grundskyldsbeskatning, eller om den bør søges modvirket ved en særlig grundskyld på sådanne arealer eller evt. ved andre foranstaltninger.

Til udvalget vedrørende forenkling af ejendomsbeskatningen m. v.

Bilag 2.

Nogle af udvalget til finansministeren stillede spørgsmål og ministerens svar.

Spørgsmål 1.

Skal § 1 forstås således, at det alene er 13. alm. vurdering, som udskydes 1 år uden virkning for tidspunktet for de følgende almindelige vurderinger, eller er det tanken, at også de følgende vurderinger skal finde sted 1 år senere end fastsat i den gældende vurderingslov? Hvis det sidste er tilfældet, bør der da ikke foretages en ændring af § 1?

Svar:

Ved forslaget § 1 er der alene taget stilling til spørgsmålet om tidspunktet for den 13. alm. vurdering. Bestemmelsen medfører derimod efter sin formulering ingen ændring af tidspunkterne for de følgende alm. vurderinger, for hvilke tidspunkterne derfor fortsat bestemmes af reglen i statsejendoms-skattelovens § 1, således at f. eks. tidspunktet for den 14. alm. vurdering uændret er den 1. september 1968. Man er imidlertid opmærksom på, at det vil medføre vanskeligheder for vurderingsmyndighederne og statens ligningsdirektorat, såfremt vurderingsperioden mellem 13. og 14. alm. vurdering kun bliver en 3-årig periode. Man er derfor indstillet på, at der bør ske en tilsvarende forskydning af tidspunkterne også for de følgende alm. vurderinger, men har ment, at den hertil fornødne ændring af statsejendoms-skattelovens § 1 vil kunne ske i forbindelse med den alm. revision, der senere skal foretages af statsejendoms-skatteloven.

Spørgsmål 2:

Vil det eventuelt være hensigtsmæssigt at udskyde valg af nye vurderingsmænd et år, hvis lovforslaget om udskydelse af 13. alm. vurdering vedtages?

Svar:

Ved udskydelse af tidspunkterne for de følgende alm. vurderinger vil det være hensigtsmæssigt for vurderingsarbejdet samtidig at udskyde også tidspunkterne i stats-ejendoms-skattelovens § 22, stk. 2, for valgene

af vurderingsmænd og stedfortrædere for disse et år, således at altså de næste valg i stedet for pr. 1. april 1966 udskydes til 1. april 1967, hvorved valget fortsat vil ske i den midterste del af vurderingsperioden. Ganske vist fraviger man her ved det princip, der gælder i dag, at vurderingsmændenes valgperiode falder sammen med kommunalbestyrelsernes valgperiode. Indenrigsministeriet har imidlertid underhånden oplyst, at dette forhold kun kan antages at være af underordnet betydning i forhold til det vurderingsteknisk heldige ved den nævnte udskydelse. Det skal i øvrigt bemærkes, at der formentlig samtidig må foretages en tilsvarende udskydelse af tidspunkterne for udnævnelse af vurderingsformænd i stats-ejendoms-skattelovens § 23, stk. 5, og for beskikkelse af sagkyndige medhjælpere i § 25, stk. 1.

Spørgsmål 3:

Vil det ikke være muligt allerede nu at udarbejde regler, hvorefter nyudstykkede parceller, som ikke har været selvstændigt vurderet tidligere, straks vurderes efter 1960-niveauet, så man undgår en senere tilbageføring til dette?

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at det er udelukket ved kommende vurderinger at ansætte nyudstykkede parceller efter prisniveauet i 1960. Parcellerne skal i overensstemmelse med § 3, stk. 1, og § 4, stk. 4, i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme vurderes efter prisforholdene og ejendommens tilstand på vurderingstidspunktet, og det er ikke muligt for vurderingsmyndighederne i dag at foretage en vurdering på grundlag af et prisniveau, som ligger flere år tilbage. Dette ville også være i strid med lovens hele system, som det foreliggende lovforslag intet ændrer i. Man henleder i denne forbindelse opmærksomheden på, at det af hensyn til de talrige

områder uden for ejendomsbeskatningen, hvor ejendommens ansættelse har betydning, er nødvendigt, at denne ligger så nær som muligt ved den virkelige værdi.

Derimod er der mulighed for at beregne grundskatterne af et andet beløb end den seneste vurdering, således som det sker i lovforslaget, og det kan ikke afvises, at en sådan mulighed også foreligger med hensyn til nyudstykkede parceller. Ønskes disse fra og med indeværende skatteår beskattet på grundlag af 12. alm. vurdering, kan dette ske ved, at man lader oppebørselsmyndighederne fordele såvel grundværdien ved 12. alm. vurdering som den afgiftspligtige grundstigning for den ejendom, hvorfra parcellerne er udstykket, på de enkelte udstykkede parceller og på restejendommen og lader disse fordelingsbeløb danne grundlag for beskatningen. Fordelingerne vil kunne foretages i samme forhold som det, hvori ejendommens grundbeløb er fordelt. Der vil imidlertid være betydelige praktiske vanskeligheder ved at gennemføre en sådan ordning med virkning fra indeværende skatteår, og vanskelighederne vil være særlig store i de tilfælde, hvor der har været successive udstykninger fra samme ejendom, og særlige problemer vil opstå, når den udstykkede parcel senere har været genstand for ny vurdering, f. eks. i anledning af salg (lovens § 2, stk. 2, nr. 12). En fordelingsregel som den her skitserede vil i øvrigt udkræve, at lovforslagets § 3, stk. 2, omarbejdes. Da udskrivningsgrundlaget af hensyn til hulkortarbejdet i forbindelse med udskrivningen af skattebilletterne skal foreligge inden den 15. april for amtstuenes vedkommende og formentlig i en del af købstadkommunerne endnu tidligere, må det anses for umuligt at få omberegninggrundlaget ændret, inden udskrivningen af skattebilletterne indledes.

Det skal samtidig bemærkes, at det navnlig for de kommuner, der rummer større udstykningsområder, f. eks. sommerhusbebyggelser, vil betyde et betydeligt uforudset provenutab, hvis skatterne af nyudstykkede ejendomme skal beregnes på grundlag af 12. alm. vurdering, og at kommunerne nu, hvor budgettet for 1964-65 ligger fast, ikke har mulighed for at skaffe sig kompensation ved forhøjelse af andre indtægtsposter.

En fordelingsordning vil som anført i

øvrigt rejse en del komplicerede problemer, som jeg finder det rigtigst at ekspertudvalget får lejlighed til at gennemgå, og under hensyn hertil samt til de allerede nævnte vanskeligheder må jeg afvise, at der med virkning fra indeværende skatteår kan gennemføres en ændring for de nyudstykkede parcellers vedkommende.

Spørgsmål 4:

Der udbedes oplysning om, hvad den hvilende afgiftspligtige grundværdistigning beløber sig til. Samtidig bedes oplyst, hvad dette beløb vil andrage efter reduktion til 1960-niveaet.

Svar:

I anledning heraf skal man udtale følgende:

Der foreligger ikke nogen opgørelse over den grundstigningsskyld, der er hvilende, fordi der er bevilget fritagelse eller henstand i henhold til bestemmelserne i § 69 i loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

Den største del af den hvilende grundstigningsskyld findes imidlertid inden for Københavns amts nordre birks amtstuedistrikt, der omfatter ca. 52.000 ejendomme, af hvilke ca. 30.000 har hel eller delvis fritagelse for grundstigningsskyld.

Amtstuen har foretaget følgende opgørelse for 3 af de under amtstuen hørende vurderingsdistrikter:

Hellerup 3. distrikt (936 ejendomme).	
Hvilende grundstigningsskyld for 545 ejendomme	ca. 172.400 kr.
nedsættes ved reduktionen til	- 152.400 -
Gladsaxe 4. distrikt (922 ejendomme).	
Hvilende grundstigningsskyld for 505 ejendomme	ca. 67.400 kr.
nedsættes ved reduktionen til	- 56.600 -
Søllerød østre vurderingskreds, 1. distrikt (1233 ejendomme).	
Hvilende grundstigningsskyld for 486 ejendomme	ca. 162.400 kr.
nedsættes ved reduktionen til	- 112.400 -